

Bướm Mơng

Nam Thảo

Đường về mây trắng vẫy tay xa
Lữ thứ nào đây tuổi bỗng già
Đất khách tái tê thương lẫn nhớ
Tiếc gì cứ tiếc buổi hôm qua

Đêm nao ra đứng ngắm trăng tà
Mờ ảo hương xưa một bóng ngà
Đáy nước Trích Tiên đâu mấy cốc?!
Mơ tình vụn kỷ ta mình ta!

Nước nở mưa bay gió rã rời
Hắt hiu chút nắng nhạt chiều rơi
Bơ vơ một mảnh hồn cô quạnh
Mòn mỏi trần ai mấy nẻo đời!

Hoàng hôn phố lặng bước chơi vơi
Nhớ quá xa xôi thuở thiếu thời
Tóc trắng tuyết sương trời lãng tử
Trang Chu hồ điệp giấc mù khơi!

Nam Thảo

